

mesaaptotragoudi.gr

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ

Φοίβος Δεληβοριάς

Να ξυπνάς το πρωί
Με μια γεύση οδοντόπαστας να βγαίνεις στο δρόμο για εκεί
Και μετά προσευχή
Γεννηθήτω το θέλημα ενός νυσταλέου διευθυντή
Κι από πάνω σου οι ήρωες στα κάδρα να κοιτάν βλοσυροί
Που δεν διάβασες πάλι κι η σειρά σου είναι να εξεταστεί
Στο μολύβι τα σημάδια απ' τα δόντια σου και στο χαρτί
Το ελάχιστο Blanco που σου έμεινε έχει πια ξεραθεί

*-Πες παιδί μου εσύ! Πες παιδί μου εσύ!
Όχι εσύ, ο από πίσω που κρύβεται, αυτός να μου πει.
-Κύριε όχι εγώ! Κύριε όχι εγώ!
Το σκυλί μας έφαγε το βιβλίο στο σημείο αυτό*

*Άστ' αυτά! Άστ' αυτά!
-Το σχολείο είναι...
-Σκασμός! Ησυχία, εσείς οι από πίσω
Άστ' αυτά! Άστ' αυτά!
-Το σχολείο είναι...*

Γύψος, μωσαϊκό
Φαγωμένα θρανία απ' του χρόνου το πιστό τρωκτικό
Μαθητικός γυμναστής
Που σου λέει μ' ύφος βαριεστημένο «σκύψε κι άλλο, μπορείς»
Και περνάν 6 χρόνια και μαθαίνεις πώς να είσαι σκυφτός
Φεύγουν όλοι απ' την αίθουσα κι ο δάσκαλος σβήνει το φως
Αλλά εσύ μένεις πίσω, διστάζεις να βγεις στη ζωή
Από φόβο μην έρθει πάλι κάποιος κι εκεί να σου πει

*-Πες παιδί μου εσύ! Πες παιδί μου εσύ
Όχι εσύ, ο από πίσω που κρύβεται, αυτός να μου πει
-Κύριε όχι εγώ! Κύριε όχι εγώ!
Στο σχολείο που πήγαινα κανείς δεν μας τό 'μαθ' αυτό
-Άστ' αυτά! Άστ' αυτά!
-Η ζωή είναι...
-Σκασμός! Ησυχία, εσείς οι από πίσω
Άστ' αυτά! Άστ' αυτά!
-Η ζωή είναι...*